

શ્રી શક્તિના અંશાવતાર.

પ્રભુકુમારી.

નાટકનો સંક્ષિપ્ત સાર અત્રે ગાયતા.

શ્રી વાંકાનેર આર્ય હિતવર્ધક ના. કં. માટે

વેપક,

વલ્લભદાસ વાંધણભાઈ પટેલ. (મોહત્રા નીવાસી)

૩૩૩૬૬૬૬૬૬૬૩૩૩૩૩૩

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર,

ત્રંબકલાલ દેવશંકર-રાવળ.

માલીક-શ્રી વાંકાનેર આર્ય હિતવર્ધક નાટક કંપની

મહારાજા થીએટર-વડોદરા.

આટલિ ૩૭

પ્રત ૨૦૦૦

[વક્રમાર્ક ૧૬૭૫]

[ઇ. સ. ૧૯૨૦

મુદ્રય બે આના.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી ગ્રંથોપસંગ્રહ
૮૫૫૮

આ નાટક બાબતના ફરક હક અને ૧૮૬૭ના રૂપ થી
એકટ મુજબ માલેકે પોતાને સ્વાધીન રાખ્યા છે
માટે કોઈએ છાપવું, છપાવવું, વેચવું, વેચાવવું,
તથા બજવાવવું કે બજવવું નહિં.

સુરત-શ્રી વડોદરામાં આવેલા "દેશી મિત્ર" પ્રેસમાં મગનલાલ
વનયાળીદાસે છાપ્યાં.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાખિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૮૫૧૮ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ૫૯૬૫૧૨૧

વિષય

અહાકુમારી નાટકનાં મુખ્ય પાત્રો.

પુરૂષ વર્ગ.

જયસિંહ—ચાંપાનેરનો રાજા.

ગુણાદય—તેનો નેક પ્રધાન.

ભદ્રસિંહ—રાજ્યનો વહાદાર સેનાધ્યક્ષ.

રમણચંદ્ર—અમરપરીક્ષક.

વિનયચંદ્ર—ખજાનચી

ગુલાબસિંહ—ઠાટવાળા.

શંભુ—જમાદાર.

મહામદખેગડો—ગુજરાતનો પાદશાહ.

સ્ત્રી વર્ગ.

મહાકાળી—આદ્યશક્તિ.

અહાકુમારી—શક્તિનો અંશાવતાર.

મહાલીલા—જયસિંહની રાણી.

અસકન્દા—રમણચંદ્રની સહોદરભગીનીને વિનયચંદ્રની ધર્મપત્નિ.

નવીલાલી—શંભુની નવીલાલી.

નવરંગા—ઠાટવાળાની પુત્રી ને શંભુની સ્ત્રી.

તે શીવાય દેવી બચ્કલીઓ, ચોપદાર, સેનાપતી, શાપેસાહર, વજીર, પ્રજાવર્ગ દાસ, દાસીઓ કંચનીઓ વિગેરે વિગેરે.

સ્થળ—ચાંપાનેર અને તેની આસપાસનું જંગલ તથા અમદાવાદ.

પ્રહ્લદકુમારી.

નાટકનો સંક્ષીપ્ત સાર.

અંક ૧ લો.

વાદળમાં દેવી વ્યકતીઓએ મહાકાળીનું સ્તવન કરવું. સાધ-
શક્તિનું પ્રગટ થવું. બાદ અંશાવતાર લેવા માટે દેવીઓ સાથે મહા-
કાળીનો વાદવીવાદ યદ ભાગ્યમ વિધીના લલાટ લીલિતમઃ
દૈવશ્ય કીમ દોશનમઃ એ સત્ય છે. સોન દાન્સર

પ્રવેશ ૧ લો.—આમેહુબ મહાકાળીનું બધું મંદીર સખ બેય-
સિંહની ભક્તિ. નવરાત્રીનો માંગળીક પ્રસંગ હોવાથી પોતાની સુદ-
ચરીઓ સાથે મહાકાળીના મંદીરમાં પ્રહ્લદકુમારીએ ગરબો ગાવો, બધ-
સિંહનું પ્રહ્લદકુમારીપર આશક થવું.

પ્રવેશ ૨ જો.—બર જોતનમાં આવેલી શંભુની નવી કાકી
વિધવા થએલી હોવાથી કોટવાલ સાથે પ્રેમ જોડવાના વીચાર કરે
છે, શંભુનું આવવું નોકરીમાં દાખલ કરવા કોટવાળને કરેલી ફરિયાસ
નવી કાકીએ શંભુ પાસે બહેર કરી પોતાને મંદીરે જવું, શંભુને
જમાદારનો હુકમ મળવો. કોટવાળનું આવવું. નવી કાકીના વેશમાં
શંભુએ કોટવાળના મનોદગાર જણાવ્યા.

પ્રવેશ ૩ જો.—વીહવળ દશામાં જયસિંહે. પ્રહ્લદકુમારી મેળ-
વવા માટે રમણચંદ્રને દુર કરવા સાર અથવા ખરીદવા બદોશમાં
મોકલવો, બ્રમીત થએલા ગજ જયસિંહને મલિકાએ યોધ આપવો,
પોતાના મનોભાવ જણાવથી મલિકા પાસે જયસિંહનો દરેખ. બધ
મિચારતા કાયદાને અમલમાં મુકવો.

પ્રવેશ ૪ થી—અલ્પકુમારી તથા રમણચંદ્રનું હૈય ભાવનામાં

પ્રથમ દીગ્દર્શન.

પ્રવેશ ૫ મો—માંપાનેરમાં આવતા જતા જગાણુપર સીપેહ-
સાહારની હુંટ રમણ તથા બદ્રસિંહના પરાક્રમથી સીપેહસાહારની હાર.

ટબલો.

પ્રવેશ ૬ ઠો—શંભુને ત્યાં કાટવાળની દીકરી નવરંગાનું આવવું
નવી કાકીના વેશમાં શંભુએ નવરંગાને ભેટવું કાટવાલ તથા નવી
કાકીના આવવાથી શંભુનું પોકળ પ્રકાશવું.

પ્રવેશ ૭ મો—અગીયામાં અલકનંદા સાથે વિનયચંદ્રનું પ્રેમ
મીલન શંભુ તથા નવરંગા વચ્ચે લગ્નનો એકરાર બ્યભીચારનો કાયદો
ભંગ કર્યા બાબત કાટવાળે અલક તથા વિનયચંદ્રને કેદ કરવા.

ટબલો.

પ્રવેશ ૮ મો—કાટવાળે અલક તથા વિનયચંદ્રને જયસિંહ
પાસે રજુ કરવા, દેહાંત દંડની સજા ફરમાવી ખંતેને કારામદમાં
મોકલવા. અલ્પકુમારીનું આવવું, નીરદોષને છોડાવવા રાજા પ્રત્યે
યાચના. રાજાની પ્રેમ માગણી અલ્પકુમારીનો ઇન્કાર, મહીકાથી
અલ્પકુમારીના શીયળનો ખચાવ.

ટબલો.

પ્રવેશ ૯ મો—વાંઠાનો વીલાપ. નવરંગાને છળવા શંભુના વીચાર.

પ્રવેશ ૧૦ મો—કારામદમાં અલક તથા વિનયચંદ્ર આમાત્ય
ગુણાદયનું આશ્વાસન જીવન ખચાવવાની ગુપ્ત બાતમી. શીન દ્રાન્સફર.

પ્રવેશ ૧૧ મો—રમજાન જુમ્મી. અલક તથા વિનયચંદ્રને
ચીતામાં હોમવા અલ્પકુમારીનો જયસિંહને શ્રાપ. અલ્પકુમારી કેદ,
નીરદોષનો ખચાવ કરવા ચીતામાંથી મહાકાળીએ વૈરાટ સ્વરૂપ ધારણ
કરવું.

ટબલો.

અંક ૨ જો.

પ્રવેશ ૧ જો—મહમદ મેગડાની કચેરી જયસિંહની ખરીબ રાજનીતિથી ચાંપાનેર પર ચઢાઈ કરવા સીપેસાબાર પ્રત્યે મહમદ મેગડાનો હુકમ.

પ્રવેશ ૨ જો—અથ ખરીદી રમણચંદ્રનું આવવું, ઝેરઢાજરીમાં બનેલું દરેક વૃતાંત આમાલ ગુણાઢયે કહેવું, અલક તથા વિનયચંદ્રને મળવા રમણચંદ્રને અભેદ પંથનો ચીતાર આપી આમાલ્યે જવું, બાદ કોટવાળે આવી મહારાજ તરફથી નીકળેલ રમણચંદ્રને હાપાર થવાનો હુકમ આપવો. વેરવાળવા રમણની બીધ પ્રતીછા.

પ્રવેશ ૩ જો—જંગલમાં રહેતાં અલક તથા વિનયચંદ્ર સાથે રમણચંદ્રનો ભેટો અલક તથા વિનયચંદ્રનો હરત મેળાપ કરી બહા-કુમારીને હોડાવવા રમણચંદ્રે પાવાગઢ તરફ જવું.

પ્રવેશ ૪ થો—નવીકાકી તથા કોટવાળનો પ્રેમ તોડાવવા ચાલાક શંભુની ચાલાકી હાથનો આભેલુચ ચીતાર.

પ્રવેશ ૫ મો—જેલમાં બહાકુમારી અને રમણચંદ્રનો ભેટો, બહાકુમારીના ઉદ્દેશથી જયસિંહને ઠાર કરવાની રમણે પ્રતીછા લઈ ચાલ્યા જવું. બાદ જયસિંહનું આવવું, બહાકુમારી પગ બળાત્કાર કરવાની તૈયારી, મહીકાએ આવી રાજને પાપના પંથે નહીં જવાનો બોધ કરવો. મહીકાનો પરાજય કરવા પાપી રાજની વફૂદ્રષ્ટિ, બહા-કુમારીનું અંતરધ્યાન થવું.

ટબલો.

પ્રવેશ ૬ થો—નવી કાકી તથા કોટવાળના શંભુને ડેર દેવાના વીચાર, પેતાની વીચીક્ષણ બુદ્ધિથી શંભુએ બને પાસે અનાચાર નહીં કરવા માટે પ્રતીછા લેવરાવવી.

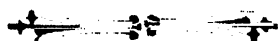
પ્રવેશ ૭ મો—શયનગ્રહમાં સુતેલા જયસિંહનું ખુન કરવા રમણચંદ્રનું આવવું. શુભાષ્ટમથી જયસિંહનો ખચાવ. રેખલો.

પ્રવેશ ૮ મો—નવરંગાને છળવા માટે વધદનો વેશ ધારી શંભુ કોટવાલને ત્યાં જાય છે, પોગળનો પ્રકાશ નવરંગાથી શંભુની હાર.

પ્રવેશ ૯ મો—પોતાના મીત્રની મદદ લેવા સારૂ બદ્રસિંહ પાસે જયસિંહને હાર કરવા માટે રમણચંદ્રની માગણી, રાજબક્ત બદ્રસિંહનો ધનકાર, રમણચંદ્રનું મદમદ બેગડા પાસે જવું.

પ્રવેશ ૧૦ મો—અલક તથા વિનયચંદ્રને પકડવા કોટવાલનું જંગલમાં આવવું. કોટવાળ અને વિનયચંદ્ર વચ્ચે યુદ્ધ, અલકના આપથી કોટવાળનું ચક્રમ ખનવું, અલક તથા વિનયને પહાડ ઉપરથી ફેંકી દેવાનો પાપાત્મા પતાઈનો હુકમ દેવી ચમત્કારથી ખંતેનો ખચાવ.

રેખલો.

અંક ત્રીજો.

પ્રવેશ ૧ લો—પાવાગઢના કિલ્લામાં જવાનો ગુપ્ત માર્ગ—સાચવનાર બદ્રસિંહને કેદ કરી, રમણચંદ્રના હરમાનથી શાહના સૈન્ય સાથે વિનયચંદ્રે કિલ્લામાં દાખલ થવું.

પ્રવેશ ૨ જો—શંભુના ત્રાસથી ભક્તાણીનો ડોળ ધારણ કરેલ નવીકાકીના શુભાખસીંહને મળવાના મનોદ્વગાર. યોગીવેશમાં શંભુની નવીકાકી સાથે મુલાકાત, અનાચારીકાકીનું યોગીવેશમાં રહેલ શંભુ પર આશ્ચર્ય પડવું, ચક્રમ કોટવાળનું આવવું, શંભુએ જાહેર થવું. ચક્રમનું જવું. આભાક શંભુની ચતુરાઈ, નવીકાકીની હરેખી ભળ.

પ્રવેશ ૩ જો—જયસિંહનો પશ્ચાતાપ. મલ્લિકાનું આત્માસન-
શાહના સૈન્ય સાથે વિનયચંદ્રનું આવવું. શંભુના હાથથી આમાલનું
પ્રાપ્ત. જયસિંહ કેદ, મલ્લિકા તથા તેની સહચરિણીઓ અમી પ્રવેશ.

ટબલો.

પ્રવેશ ૪ થો—બલકુમારીના બોધથી, રમણચંદ્રનો સન્યસ્ત
લેવાનો દ્રઢ વિચાર.

પ્રવેશ ૫ મો—યોગી વેશમાં રહેલ શંભુપર નવરંગાનું આશંક
થવું. નવરંગાની પ્રેમ માગણી, યોગી વેશમાં રહેલ શંભુનો સ્વીકાર,
નવી કાકીનું આવવું, વેશધારી યોગીના પ્રેમ માટે નવરંગાને નવી
કાકી વચ્ચે તકરાર. શંભુનું પ્રગટ થવું, નવીકાકીનો પ્રશ્નાતાપ, પોતાના
સ્વહસ્તે શંભુ તથા નવરંગાનો હસ્તમેળાપ કરી નવી કાકીનું યોગીની
બની અરણ્ય તરફ ગમન. શંભુ તથા નવરંગાનું વિનયચંદ્ર પાસે જવું.

પ્રવેશ ૬ થો—વિનયચંદ્ર તથા અલકનંદાનો પ્રેમ વિનોદ.

પ્રવેશ ૭ મો—બલકુમારીના આશિરવચનથી કોટવાળની નિરમળ
વૃત્તિ, મહાકાળીની બક્ષિતમાં તક્ષિન બનવા કોટવાળે જંગલમાં જવું.
બલકુમારીને રમણચંદ્રના બોધથી વિનયચંદ્ર તથા અલકનંદા અને
શંભુ તથા નવરંગાએ પવનદુર્ગને ત્યાગી અવર સ્થાને જવું.

પ્રવેશ ૮ મો—જયસિંહને બલકુમારીનું દર્શન. પુર્વ વૃતાંતનો
પ્રસ્તાવો. ભદ્રસિંહ તથા જયસિંહનું પરસ્પર મરણ. મહમદનું
આગમન.

સીન ટ્રાન્સફર.

ટબલો.

મહાકાળીના ચરણમાં બલકુમારી, રમણચંદ્ર વિગેરે વિગેરે.

શાન્તિ : **શાન્તિ ! ?** **શાન્તિ ! ! !**

॥ શ્રી ગણેશાય નમઃ ॥

પ્રભુકુમારી.

નાટકના ગાયનો.

અંક પહેલો.

સ્તુતી.

દેવીઓ—

૧

વંદે વીશ્વેશ્વરી પ્રથમ શક્તી તું મહાકાળી.
જેતી તારી જન મન મહીં પ્રગટી રહી મૈયા....વંદે
દાનવનું નીકંઠન તુજકરે, થાવા ધારે અવતાર,
નીચ નરાધમને સંહારી, હરતી બુમીનો ભાર.
હીલા ન્યારી તારી બીન બીન સ્વરૂપ વાળી બાળી,
સુહાસ અઘહર પાવાવાળી પ્રતીમા.
એ.....હી.....તુજવીના કોઈ નહી,
મા ખીર દાળી.....વંદે

દેવીઓ—

૨

કષેલા જે વીધી વરના લેખ લલાટે લેશ નહી ફરતા
બુલાવે ભાવી સહુ બુલખાય
દેવ દાનવ માનવ દુઃખી થાય (૨)

જડેલા કંચે ન ફીટે ફોટી યત્નથી નીચમીત પળે પળતા....૬૦

અગમ નીગમ, જાણે રઘુરાય

છતાં વીધી વશ થઈ વનમાં જાય (૨)

નંદના નંદન જે જગ વંદન પારધી હાથે પરવરતા....૬૦

શ્રાવણ ત્યા સખીઓ— ૩

કેવી રૂડી સુખદાયક દીસે ભુમી આ હરીયાળી

દેવી પ્રતીમા પ્રતાપે સતીધન શીયળ રક્ષક રાજવડે

છે રૂપાળી.....કેવી૦

સાખી.

જ્યાં નારી પુજાય છે, દેવ વસે તે સ્થાન,

મીનું માન નહી લેશ.....જ્યાં૦

તે શ્રદ્ધ છે શમસ્થાન.....

નાસીયો નાથને સેવી રહી છે દીપાવવા ભુમીને

વીજાઓ વરવાળી.....કેવી રૂડી૦

શ્રાવણકુમારી-સખીઓ— ૪

યાચીએ ભારતની ભુમીની નાસીયો.

દેવાંશી શક્તી સ્વરૂપ અમારા આર્યના દેશને દીપાવવા.

ભારતના ભુષણને શોભા દેનારીયો.

જળહળતી જ્યોતી સ્વરૂપ અમારા આર્યના દેશને દીપાવવા.

સાખી.

મહીલ મીઠી નજરથી, હીત નરેશનું થાય;

સત્યવતીના આપથી, દુઃખી દેશ ગણાય.

એવી એ સન્નાસી માનીશું માતને નમી નમી નીલ્ય અમે પુછ્યે
અંતરથી ઇચ્છીએ નીરંતર નીરમળ રહી,
ભારતનું જીવન દીપાવીએ દેવી થઈ;
દૈવજ દેવી સ્વરૂપ અમારા આર્યના દેશને દીપાવવા.
....યાત્રીએ ભારત.....

જયસિંહ—

૫

મનહરણી મહમાતી જાતી એ.....(૨)

શરીવહની એ સનમુખ આવી,

રતી રંભાનું જોર.....જમાવી.

મન મહી મનમથ.....જગાવી,

આકુળ વ્યાકુળ અંગ....ખનાવી.

ભાન બુલાવી....ને.....જરમાવી,

અંતજ અપજા....વેગ....ચલાવી.

જ તી જ રહી.....મનહરણી.

નવી કાકી—

૬

અરે પુલી ફાલી જીવાની વહી જાએ (૨)

હારે વહી જાએ, નવ રહેવાયે—અરે

પરજોતો મારો સ્વર્ગ પધાર્યો

રહી વીધવા હું સદાએ જનમારો જોર થાયે (૨)—અરે

શાણો છે પુરો ગુલાબ મધુરો

નીરખ્યો છે આ પ્રેમીલાએ ખટક્યો છે દીલમાહે (૨)

અરે પુલી ફાલી જીવાની.

શાસ્ત્ર—

૭

જીવો જગના પુતારા, (૨)

પરાયો ચારો ચરવા; (૨)

ઘરમાં ઘુસે હરાણુ ઢાર થઇ તે આના જેવા (૨)

ચોરી કરનાર પોતે, (૨) ચોરને ક્યાંથી જોતે; (૨)

શઠ થઇને શેઠ બની જાય. લુચ્ચા આના જેવા (૨)

નવી કાપી છે નઠારી, (૨) ગુલાબસિંહ બ્યભિચારી (૨)

બન્ને પર પડશે જુના, જોડા બાઈ આના જેવા. (૨)

—જીવો જગના

જયસિંહ—

૮

દીલદાર દેને દીલદાર હાય જાન મારો જાયે,

જાન મારો જાય તારા વિના ના રહેવાય.

તુંજ રૂપમાં રમુ છું દીવાનો થઇ ભમું છું,

બ્રહ્મકુમારી તુંજને મળવાને મનડું થાયે.

આજ રાજ્ય મુખ પ્યાડું લાગે મને અકાડું,

ધરૂં ધ્યાન એક તાડું મુખ માંન એજ ગાયે.

મહીકા—

૯

હરો રંક રહ્યતના ચાંપો—હરો.

પ્રજા પીઠનારા નીચ નરનાં શીર શીવ શાસ્ત્રીથી કાપો

અનાચાર આદરનારાને ચરણ દઇ જુ પર આપો—હરો.

રંક શ્રીમંત સૌ સમાન માની ન્યાય નિતી મય આપો

દેવ ભક્તિમાં એવન ગાળી નામ અજરામર સ્થાપો—હરો.

અક્ષકુમારી—

૧૦

વનીતા દીલનાં દુઃખડાં વામેરે,
પ્રેમી વર પામે.....પ્રમીલા પ્રેમી વર પામે.
પ્રણયની જોડી જગમાં જામેરે,
પ્રેમી વર પામે....પ્રમીલા પ્રેમી વર પામે.
મળે શાન્તી સ્વામી હરશન થાતાં,
પતી સાથ અનંગ રંગમાં નાતાં;
ઊઠે એકમેક-હુળીમળી જાતાં.
સંચરતાં સ્વર્ગના ધામેરે પ્રેમી વર પામે (૨)

અક્ષકુમારી રમણચંદ્ર—૧૧

પંથીરાજ વેલેરા પધારજો હો

શ્યામ સલુણા સદામને સ્નેહથી સંભાળજો—

રતુ માળા આપની સદૈવ પ્રેમ જાપની

જહાલી વીચોજે ધીર ધારજો (૩)

સદા મને૦

દીધેલો પ્રેમ મારો પ્રેમીલા પાળજો

આપજ અંતરના આધાર છો (૩)—સદા૦

શંખુ-નવરંગા-નવી } -૧૨
કાઠી-કાટવાલ

આતો ભારે જોડાજો થયોરે આપલા,

રહી ગઈ મનની માંદા.

થયો ન કાઠનો થાયોરે આપલા,

હજો હજાને....ખાય.

આ૦

હાય હાય ઠગારા હું તો ઠગાઈ,

ભુંગળ વીનાની ભવાઈ;

પુરી ભજવી શંભુભાઈ,

પુત્રીની લાજ લુટાઈ.

આ૦

જા જા અહીંથી કમજાત,

આતો ગજબની વાત;

પાકા ફલાલ થઈ પુત્રીની લાજને લુટાવો તો
તો લુટાય.

આ૦

આચે સાચી અમે તુજને નવી કાફી જાણી,

કાફી પાસે દાણુ લેવા આવ્યા હશે કાણી;

ઘેર પીટયા પાણ્યા,

કુટ ભારે છાણ્યાં હાય તને (૨) હાય (૩)

ખાલક દાસીઓ— ૧૩

હાં સજની મારી અનુપમ રૂપને અંજે ધરીએ

સુંદરતાથી પીયુતું તનમન હસીએરે—હા૦

શુણીયલ નારી જે નર ઘરમાં રૂપ વીનાની ભલે હશે

પતિવૃત્ત પાળીને પ્રીતે વાલમ વરને નીઝવશે—હા૦

સકળ જમતમાં ઉચ મનાતિ સુંદરીઓ સહુ રૂપ વડે

રંક કુટુંબમાં જન્મી તોયે રૂપ પ્રતાપે ભુપ પડે—હા૦

શું વખાણો સહીયર મારી રૂપ ખરેખર નીચ અરે

રૂપ શુભાવે શીર મતીનું રૂપ કંઈકનાં શીયળ હરે—હા૦

પુછે નવ કોઈ ભાવ ભુંડીઆ કહરૂપી કહી હુર કરે
રૂપ વીનાની જ્યાં ત્યાં ફરતી માન નહી લવલેશ મળે—હાંવં
વશ કરનારી વાલમ વરને પતિવ્રતાના શુષ્ક વડે,
તરતી રહેજે ભવસીંધુથી પુનર્જન્મ નવ લેવો પડે—હાંવં

અલક-વીનય—

૧૪

મન મોતીને નીભાવશે,
નહિ ંહેમ વનીતા લાવશે;
પ્રેમ તારમાં ખંતે પરોવી,
અંતે ના તલસાવશે.
હૃદય હારમાં રાખું ખ્યારી,
જાવું બલીહારી પીયુ તમ પર વારી;
ચાલો.....
હાં૦.....ચાલો.....મન મોતીને૦

અંક બીજો.

ફરખારીઓ તથા નાયકાઓ—૧૫

માફશાહી હરહમ રહેવે કાયમ અય સરવર હમ સરપર
નીચીદીન પલછીન ઇસ જહાંમે.... બાહ૦

હોવે સુખારક, હોવે સુખારક, શાહ કે શરપરતાજ....શાહી.
તાજ માનસે બાઓ ગ્રામસે શુનગાન સળ.....શાહી૦

રમણચંદ્ર—

૧૬

ભાસે ભયકા ભુ આ

સર્વકા મનહસ વાલી વીજેતાએ ધારી

વીશમ ગતીને શું આ—ભાસે

આર્ત નાદો અસહ્ય શ્રવણે થઈ રહ્યા

પળ પળ કકળી લેરની માનશુકન હે—ભાસે

રમણચંદ્ર—

૧૭

જીવતર થયું હવે આ ઝેર ઝેર,

પ્રગટી રહી....આગ ઉર;

સંહારી નીચ નરવરને લઈ વેર વેર....જીવતર હારી

અનંગ રાખથી ચમકતો નહતો,

સચેત કીધો તે પુક દઈ દહતો;

રોળું હું રીપુને રંગમાં....જીવતર

અલક—

૧૮

દીશે જંગલ મંગલ નાથ સાથથી સહાએ

અરસ પરસ પાસે વસવાથી

શીલા પ્રકાશે પારસનાથી

દીપે એકનાથી બીજે સાથી સહા થાએ.

દી.

શશી શોભે છે સુરજનાથી

નીચા દીપે શશી પ્રગટ થવાથી

પહે રંગમાં અંગ રંગ જેવું રંગાએ.

દી.

અલ્લહ-વીનય—

૧૬

સાચા સાથી છે શ્વામિ હાસીના શામળારે
 મહ્યા મુખ સીન્ધુ આ આનંદી ઇન્દુ મારા
 પ્રેમીલા પીયુ પ્રાણુ છે રે.....સાચાં
 વિમળનાર મુખદસાર સુંદરી મારી તું પ્યારી
 રહ્યહાર જીમરતાર દારા દીન હું આભારી
 મોહનવર છે મારા

શા વચનામૃત તારાં

મીઠાં મીઠાં લાગે સારાં—વાહવાહ ધન્ય છે—વિમળાં

નવી કાકી—

૨૦

પ્રેમ જુલેરે પ્રેમ જુલે દીલ જુલે અણજુલે

કાંઈ રશીયાના નેણુ જોઈ જુલે.

છખી મનહારી મુજ કાંતી કાંઈ જોઈ લાલ

લાલ મલકેરે કામી મનમાંને મનમાં

ચાલ મારી લટકાળી લાળી બટકો—પ્રેમજુલે. (૨]

નવી-કોટવાલ-શંભુ— ૨૧

મારી મોહનકારી કટારી હું હારી બલીહારી (૨)

પ્રીયે વાહ વાહ

પ્રેમ બાગમાં હરશું ફરશું

મન ગમતાં મોહનજી વરશું

લમને આ છાતી પર ધરશું

રત્ન સાગર તરશું રશીલી
આ જોખનની મીઠી લેર લઈને
ચોજ બંને કરશું—મોહન

મહાકુમારી—

૨૨

છાયલડી આવે ને જાયે
વશ વેળા થઈ પલટાએ (૨)—છાયલડી
ભર્યો વીખાઈ જાયે વેળાએ મેળો પુર ભરાયે
વાળાં હુર્ષનાં વાજે વેળાએ આર્ત નાદો થાયે—છાય
સત્તા ધારી ખાંધે જેને તે હાયે બંધાયે
વેળા વશ જગ અ દીસે શું વળે અઠળાયે—છાયે

નવી-કોટ-શંભુ—

૨૩

કરી ફજેતી હાયરે પલીત શયા પાપ
છોડુના કોટવાલ ગુલાબ ખ્યારો હાય
શંભુ કરીશ નહિ બહ છાપ
હવે કરશે નહી પ્રીતડી છાની નહિ તો હજીશ જડી
અરરરરરર કેમ છુટેરે બાપ
ટાંગી સાધુડી બની રોજ મોજ માણી
બહાલી દીલનન આપો પ્રેમ લાણી
હવે નથી થાતું ઠીક છોડો ત મેખને પ્રાત
અરરરરરર કેમ છુટેરે બાપ- કરી

બહાર જોખનના શુભશનની કેવી ખીલી
 પુલેલી ન્યારી પુલવાડી સારી આ માળી વર વીના વીલી
 શુંજે ઘેલા મધુકર ભોળા પ્રેમી તરસ્યાઓ હાં—
 કળીઓ મારી શી રૂપાળી છે મુલવાળી કળીઓ કરનારી
 વરઘેલી મહવાળી ઘેલાઓ કરનારી જુવાની જો જો મારી

કેવો શોધો કીધો તને માર મારી
 માર મારી ખાલ મારી આ ઉતારી—કેવો
 છોડ હાર્યો હાય કહુ પ્રાણ પડી જાય
 ખરી ખોડ તારી આજ મેં સુધારી—કેવો
 આવી નમેરી નારી ન ભાળી
 નીચ તુંથી ખીજી નહી કેા નઠારી (૨)—કેવો
 ધુતારી છું ઠગારી છું હવે આંખથી જોજો ધારી(૨)—કેવો.

મધમઘતી આ કળીઓ લાવી
 મમ હાથે પરોવી હાર કર્યો કઉં પ્રિતમ કહે પેશવી-મ
 અમુલ્ય મુલ્યનો વખત વીતાવી પુષ્પ મુમંધી મુમાળબનાવી
 વિનય તણી વામા બનવાનું બહાલા હૃદયથી વરસાવી-મધ

મહાકવિ-વિનય—

૨૭

આવો આરોપુ' પાતળીયા માળા પુલની
 તનમન ધનથી અરે હાં (૨) તનમન ધનથી
 ગ્રંથી મેં મોઘા મુલની—આવો
 નીરખી તમારી માળા મન મારે છે ઉછાળા
 છે લલિત લહેજતદાર હૈયાનો હાર
 માનીતી થઇને રહેજે માળ મારા મુલપુલની—આવો

અંક તીજો.

નવીકાકી—

૨૮

રટું હવે જોગીની રટમાળા રે
 રટમાળા રે રટમાળા રે
 તનમન જોખન કરી સમર્પણ
 છોડાવું જોગીનાં સહુ ચાળા રે—રટું હવે

મહાકુમારી-રમણચંદ્ર—૨૯

ભવ સાગર તારણ મહાકાળી,
 ભજજો ભાવે નીત્ય ભયહારી;
 દેહના પાતક દેશે નીવારી

ભવ

સાખી

કરૂણાળુ કરૂણા કરી, જગતની તોડી જાળ;
 ઉપકારી હું આપનો, દેવી દીનદયાળ.

ભજજો ભાવે.

નવરંગા—

૩૦

અજબ દદ આપ્યું, આ દીક્કડું દુભાવે;
 દુભાવે શું ભાવે, સતાવે રીખાવે,
 પળ પળ એ દીવાની બનાવે લખાવે.
 આંખલડી અંધ કીધી, છાતલડી કેરી લીધી;
 તાળી કુશુમ શરમારી, અણુ વીંધી વીંધી.
 કદાલી દાદ લેવા, જાયે કયાં દર્દ કહેવા;
 મનની મનમાં સમાયે, આવાં દુઃખ કેમ સહેવા....દુભાવે

નવરંગા-શંભુ—

૩૧

પોથી પ્રેમની પઢાવશુરે સાચા સ્નેહી શીરતાજ
 થઈ શિષ્ય તમારા આવશુરે લેવા શિક્ષણને કાજ
 જુઓ રશીક હૃદયશાળા સ્નેહપાયે અણી છે
 શીખો મદન પાઠ નિત્ય જેમાં અમી ઘણી છે.
 છું શિશુવયનો બાળ શીખવાની અણી છે.
 પ્રેમી નજર જુઓ આ સદા તમારા લણી છે
 પવિત્ર પ્રેમ પાળવાને વીધી તણુ પ્રમાણે
 મીઠાં નયન બીજું ચુંબન ત્રીજું મીલન જણો
 એક આ બીજું આ ત્રીજું આ
 અરે વાહ (૨)—પોથી૦

અલ્પક—

૩૨

વિનયના પ્રેમે બની ગુલતાન
 ભોળી લમુ લુટી ભાન

આંખેડલો આ થાતી રાતી
 મહન મુકાવે માન—વિનયના૦
 મળે ક્યારે મોડક મુર્તી
 કડં આ તન કુરમાન—વિનયના૦

અલકે વિનય—

૩૩

રસીકવર રસની ધનુષ્ય કમાન જરા ધીરેથી ધારો;
 કામીની કટાક્ષ કેડે બાણ જરા ધીરેથી મારો..
 ચાલાકી બવા દેને, રસીલા રસીકા ન વીસરજો;
 રમણી રસવેલી સુહાવજો, રસની ક્યારી સીંચવજો.
 તનમન ધન કડં અર્પણ પ્રિયકર,
 તરણી રમણી સુખણી કરજો;
 વાહ અલખેલી.....

રસીક૦

શંભુ નવરંગા—

૩૪

નયને લોલાવી. છેલા છેક શું
 પ્રીતલડીથી હું તો થઈ લેલડી લી૦
 કામની કેલી, રે અલખેલી;
 પ્રેમે પ્રતીમા, પુરી ભરેલી,
 વીંટી રહી વૃક્ષ વેલડી. હુતો૦
 વાણી રશીલી તારી છબીલી (ર)
 ઉરે ઉતારું રશ રેલડી —હું તો૦..

જયસીંહ—

૩૫

મારી નાવડી ઝોકાણી સમુંદરમાં
 પળમાં ડુબી જશે જળમાં રે પડી વીશય વમળમાં
 કર્મ થોગે કરી મેં તો વાટ ગ્રહી વાંકી
 આંખ છતાં બંધ કરી અંધ બની હાંકી—રે પડી.

પ્રહ્લદમારી—

૩૬

સાખી.

હસ્તો હવે રીંદ સોચ નર બે બાહુથી બંધન થઇ.
 પ્રથમ ના વિચારીયું સવલેશ તે અંતર મહો.
 જે રાજ તારે વથ હતું તે રાજ શ્રુતા કયાં મઇ,
 મહેલ મંદીર માળ છોડી દીનતાને કેમ ગ્રહી,

અરે યો પાપ પુનરી.

રાજા અનાહી બંધ અમુ આંખથી આરી રિ

રહે ઠાં બારી આંબરી—

લોભાણો લાજ મુકીને નજર પરનાર પર વાળી (૨)
 જ્ઞાત્રનો ધર્મ ચુકીને અધમતા ખંતથી પાળી
 સત્તામાં શ્રેષ્ઠ છે શુરો સતીનો આપ છે પુરો (૨)
 દસાચો દંદથી પુરો ઉગરવાની નહી બારી.

અરે યો પાપ પુનરી,

સમાપ્ત.

જાહેર ખબર.

નીચે લખેલા આપેશ કંપનીમાંથી રોકડો

કીમતે મળશે.

નાણા આપેશ...

સુર્યકમળ

જમતસિંહ

રણજીતસિંહ

ચેલખાલા

મન્દુમતી

રમણસુંદરી

સંસારીસાવિત્રી

સીમળવતી

પ્રેમની પુતળી

કામાંબની કાવત્રી

કળીયુગની સદી

દારા આરંગજેય

વેરુની વસુદાતુ

નરસિંહ મહેતા

મીરાંબાઇ

ગોપીચંદ

ધ્રુવ કુમાર

ભક્તરાજ પીપાઇ

સુરક્યામ

રાધા પ્રેસબજિત

નરસિંહ મહેતા, મીરાંબાઇ, ગોપીચંદ, ભક્તરાજ પીપા
સહીત મોટી બુકો આઠ આના ની કીમતે કંપનીમાંથી કાઢપ
વખતે મળી શકશે.

ચાલીક.

